

În Ziua de Pomenire și de Doliu, Întâistătătorul Bisericii Ruse a depus o coroană de flori la Mormântul Soldatului Necunoscut de lângă zidul Kremlinului

Serviciul de comunicare al DREB , 22.06.2024. În data de 22 iunie 2024, în Ziua de Pomenire și de Doliu - la 83 de ani de la începutul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, Sanctitatea Sa, Patriarhul Chiril al Moscovei și al întregii Rusii, a depus o coroană din partea Bisericii Ortodoxe Ruse la mormântul Soldatului Necunoscut din Grădina Alexandrovsk lângă zidurile Kremlinului, informează Serviciul de presă al Patriarhului.

La ceremonia comemorativă au participat: Mitropolitul Pavel de Krutițk și Kolomensk, loctiitorul Patriarhal al Mitropoliei Moscovei; Mitropolitul Grigorie de Voskresensk, administrator al afacerilor Patriarhiei Moscovei, primul vicar al Patriarhului Moscovei și al întregii Rusii pentru Moscova, starețul Mănăstirii Novospassk; Mitropolitul Antonie de Volokolamsk, președintele Departamentului pentru relații

externe bisericești; Mitropolitul Nicandru de Narofominsk, președintele Departamentului pentru administrarea financiară și economică a Patriarhiei Moscovei; Mitropolitul Teognost al Kașira, președintele Departamentului Sinodal pentru mănăstiri și viețuire monahală, starețul Mănăstirii Don; Arhiepiscopul Toma de Odiņovo și Krasnogorsk, șeful Secretariatului Administrativ al Patriarhiei Moscovei; Episcopul Serafim al Istrinului, președintele Departamentului Sinodal pentru lucrul cu tineretul; Episcopul Eutimie de Luhovițk, președintele Departamentului Sinodal pentru misiune, starețul Mănăstirii Vysoko-Petrovsky; Episcopul Alexei de Ramensk, secretarul personal al Sanctității Sale Patriarhul Chiril; Protoiereul Vladimir Divakov, secretarul Patriarhului Moscovei și al întregii Rusii pentru Moscova; egumeni și egumene ale mănăstirilor cu statut de stavropighie, blagocini ai districtelor bisericești ale Episcopiei Moscovei (orășănești), clerici din Moscova.

De asemenea, la ceremonie au participat comandantul militar al Moscovei, general-locotenentul E.A. Selezenev, ofițeri și soldați ai companiei de gardă de onoare a Regimentului de gardă de onoare 154.

După depunerea coroanei, urmată de un moment de tăcere și de intonarea imnului național de către o orchestră militară, Sanctitatea Sa Patriarhul, ierarhii, clerul și monahii Bisericii Ortodoxe Ruse au rostit „Veșnica pomenire” pentru „lideri și luptători, care și-au dat viața pentru credința și Patria noastră”.

A urmat apoi o paradă a companiei de gardă de onoare a Regimentului de gardă de onoare 154.

Întâiul Ierarh a adresat un cuvânt ofițerilor și soldaților Regimentului de gardă de onoare, subliniind în special:

„Ziua pe care o marcăm în fiecare an este legată de evenimente tragice. Dar o sărbătorim nu atât cu durere, cât cu mândrie și bucurie. Da, desigur, milioane și milioane de vieți au fost sacrificate pentru ca țara noastră să rămână liberă, independentă, pentru ca bocancul invadatorului străin să nu o calce. Desigur, durerea este prezentă, în special în memoria celor care și-au pierdut rudele, apropiații, care au murit pe front, care au murit în timpul asediului Leningradului, cei care au fost luați prizonieri de dușman

și apoi au murit. Astăzi ne întristăm pentru toți aceștia, dar această durere este temperată de bucuria conștientizării că poporul nostru a reușit să înfrângă un dușman pe care întreaga Europă unită nu putea să-l învingă.

Memoria eroismului, a curajului soldaților noștri, apărătorilor Patriei, trebuie să ne inspire și astăzi și să formeze convingeri patriotice profunde, să întărească dragostea pentru Patrie. Pentru militari, să accentueze sentimentul de responsabilitate pentru siguranța și libertatea poporului și a țării noastre, pentru clerul nostru, responsabilitatea de a menține credința în inimile oamenilor, precum și dragostea pentru patria noastră pământească. Această poruncă dublă, porunca iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele, și prin asta, iubirea față de țara noastră, este cea mai importantă poruncă a creștinismului: *iubește-ți aproapele ca pe tine însuși* (Matei 22:39).

Amintindu-ne de evenimentele trecute, nu putem să nu ne rugăm pentru cei decedați, să nu ne bucurăm pentru marea izbândă pe care poporul nostru a săvârșit-o, apărând țara noastră, și întreaga lume de sub jugul terorii fasciste.

Domnul să păzească Rusia, să-i întărească independența, să îi dea puterea și posibilitatea de a-și asigura libertatea. Și, cel mai important, trebuie să ne rugăm pentru ca în inimile oamenilor noștri, în special a tineretului nostru, să nu se stingă niciodată dragostea necondiționată și devotamentul față de țara lor. Și devotamentul față de țara lor înseamnă și memoria celor care și-au dat viața pentru Patrie.

Vă felicit pe toți cu această zi, pentru că, în ciuda amintirilor dureroase, legate de ea, noi nu separăm această zi de Ziua Victoriei, pentru că încercările începute în această zi s-au încheiat cu o însemnată victorie istorică a poporului nostru. Domnul să binecuvânteze Rusia, Forțele sale Armate, autoritățile și întregul nostru popor.”

Preafericitul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Ruse s-a adresat și ierarhilor, clericilor și monahilor:

„Iubiți ierarhi, maici egumene, părinți și frați! Vă felicit pe toți cu această zi semnificativă.

Aș dori să repet ceea ce am spus deja. Ziua este tragică în calendarul nostru, dar durerea s-a transformat în mândrie și bucurie. Pentru că victoria, pe care poporul nostru a adus-o lumii, a costat multe vieți, dar fără această victorie, astăzi nu am sta aici împreună. Și nu știm dacă Biserica noastră ar fi existat și dacă am putea să ne rugăm în bisericile noastre. Da, sunt și multe alte necunoscute. Prin urmare, războiul, care a avut loc într-un context cu totul diferit, fără îndoială, a avut și această dimensiune ascunsă, dar reală. Cel puțin oamenii credincioși au înțeles că luptau nu doar cu dușmanul politic al Uniunii Sovietice, dar și cu acea forță care își propunea să distrugă poporul nostru, credința noastră și tot ce era legat de viața noastră istorică.

Să-i pomenim pe cei care au murit, să cerem Domnului să primească sufletele lor în locașurile cerești și, în același timp, să ne gândim din nou la rolul important pe care îl au Forțele noastre Armate. Aș dori să subliniez faptul că astăzi există o cooperare foarte strânsă între Biserica Ortodoxă Rusă și Forțele Armate ale Federației Ruse și vedem beneficii reciproce din această cooperare. Clerul nostru se îmbogățește cu experiență pastorală, iar soldații - atât cei care sunt în condiții de pace, cât și cei care își pun viața în pericol - găsesc în comuniunea cu preotul puterea necesară pentru a-și îndeplini cu curaj și onestitate datoria. Să ne ajute Domnul pe toți să lucrăm la locul nostru pentru binele Bisericii și al Patriei noastre!”